

MEZZOSOPRANISTKA ANDREA KALIVODOVÁ ZAZPÍVÁ V ÚTERÝ PŘI OTEVŘENÍ PRAŽSKÉHO DOMU V BRUSELU

Mám ráda dramatické role aktivních a bojovných žen

Vladimír Čech

Na slavnostním otevření pražského domu v Bruselu, jehož se 25. června zúčastní na dvě stě hostů včetně prezidenta České republiky, vystoupí 24letá mezzosopranistka Andrea Kalivodová, absolventka brněnské konzervatoře a nynější posluchačka pražské HAMU.

Atraktivní černovláska zdravého sebevědomí je laureátkou řady domácích i zahraničních soutěží (Pardubice 1998, Mezinárodní soutěž Emy Destinnové v Českých Budějovicích v roce 2000, první cena Nadace Emy Destinnové z loňského desátého ročníku soutěže v Londýně s vystoupením v proslulé Královské opeře Covent Garden), za sebou má debuty na divadelních prknech v Ostravě i obou pražských operách, nejednou vystoupila i v zahraničí.

■ Jaký repertoár jste si pro Brusel připravila?

Počítám s áriemi z Carmen a Samsona a Dalily, s Dvořákovými Cigánskými melodiemi a spolu s harfistkou Kateřinou Englichovou, která rovněž samostatně vystoupí, nabídnu i několik miniatur Petra Ebena. Každopádně pozvání do Bruselu, k němuž došlo na doporučení ředitele České filharmonie Václava Riedelbaucha našemu velvyslanci v Evropské unii panu Zdenku Wernerovi, považuji za velkou čest a budu se snažit svou vlast reprezentovat co nejlépe.

■ Ráda zpíváte i starou hudbu. Nehodláte se v budoucnu zaměřit právě na ni?

Ne. Mou doménou patrně zůstanou dramatické role italského a francouzského romantického repertoáru, tedy Verdi, Puccini, Bizet, Saint-Saëns

a podobně. Ke staré muzice se ale hrozně ráda vracím, považuji ji za hlasovou hygienu, stejně jako písňovou tvorbu. V těchto oblastech je pěvec nucen oprostít se od romantických afektů, někdy přímo zlovyků.

Koneckonců mnozí pěvci vystupující v Metropolitní opeře a ve Scale čerpají z těchto hudebních soudků pravidelně a Purcellem nebo Händelem i písněmi se chlubí na svých pověstných recitálech. Zároveň si ale nemyslím, že by pěvec měl zpívat vše „od Bacha po Vlacha“, to vůbec ne, ale písně a repertoár baroka a klasicismu nutí i hrdinné hlasy pracovat s detailem, což se zúročí i na největších operních scénách.

■ Co vás čeká v nejbližší době?

Ve Státní opeře Praha třetí dáma v připravované nové Kouzelné flétně. Jako Fenena mám vstoupit do Nabucca, jako Maddalena do Rigoletta, jako Suzuki do Madame Butterfly, v Národním divadle pak to možná bude celovečerní novinka Vladimíra Wimmera, v jehož dvou aktovkách jsem už v rámci projektu Bušení do železné opony účinkovala už ve Státní opeře. V Ostravě zatím stále zůstává Končakovna v Knižeti Igorovi.

V říjnu odjízdim na půlroční stáž do Vídně na tamní Vysokou hudební školu, a i když bych si chtěla tento stipendijní pobyt prodloužit co nejdéle, jsou tu zmíněné lákavé nabídky ze Státní opery Praha. V současné době pro mě znamenají především rozšíření repertoáru, což je nyní z mého hlediska prioritní číslo jedna.

■ Zatím nepadla jediná zmínka o českých rolích...

Naši klasikové mezzosopránu při-

liš nepřáli. Snad nejatraktivněji se mi po pěvecké i herecké stránce jeví Ježibaba z Rusalky, také Káča je lákadlem, i když spíš proto, že zpěvačka uplatní případný komediální talent

a vydovádí se. Přiznám se, že panna Róza z Tajemství, třebaže její árii zpívám ráda, mi jako žena příliš blízká není – na mé gusto a založení je dost uhlazená, důstojná, „sedávající

v koutku“, zkrátka pasivní, což mi neseďí. Taková je ostatně i dona Isabella z Fibichovy Nevěsty mesinské – krásná hudba, která se line z úst postavy statické velebnosti a kamenné

tváře. Mám ráda dramatické role aktivních a bojovných žen.

■ Šetříte si nějak svůj hlas?

Jistě. Když už cítím, že zpívání bylo hodně, dokážu úplně vypnout. Před vystoupením platí pravidlo: co nejvíce spánku, žádné zakouřené místnosti, žádný alkohol.

■ Pozorujete sama nějaké změny na svém hlase?

Kromě toho, že „dramaticky přitvrzuje“, rozšiřuje se zejména jeho horní rozpětí. Proto tuším, že bych si za několik let s velkou opatrností mohla naordinovat i něco z Wagnera. Po dramatickém sopránu však netoužím, vím, že jsem mezzosopranistka, která dnes musí vycházet z toho, že disponuje třemi na veřejnosti upotřebitelnými oktávami, od malého „f“, případně „e“, až po to horní dvoučárkované „bē“. Pro mezzosopranistku, jejíž doménou má být italská opera, je to zkrátka nutnost. Jednou z mých vysněných rolí je Leonora z Donizettiho Favoritky, kdy interpretka musí tyto tóny bez obtíží obsáhnout, takže stejně požadavky klade Bizet v závěru Carmen, přičemž je nutné, aby střední poloha zůstala vyrovnaná.

■ Vaše mimohudební zájmy?

Pro zpěváka je důležitý odpočinek. Strašně ráda chodím proto do lesa, pohyb na zdravém vzduchu je přímo lék. S oblibou jezdím i na kole.

■ Co kdyby do vašeho života vstoupila rodina?

Samozřejmě že o ní uvažuji, ale protože jsem člověk, který, třebaže se nevyhýbá spontánním řešením, rád vše plánuje, myslím, že mě hned tak nezaskočí. Alespoň v to doufám. Rozhodně chci být jednou dobrou manželkou a matkou.